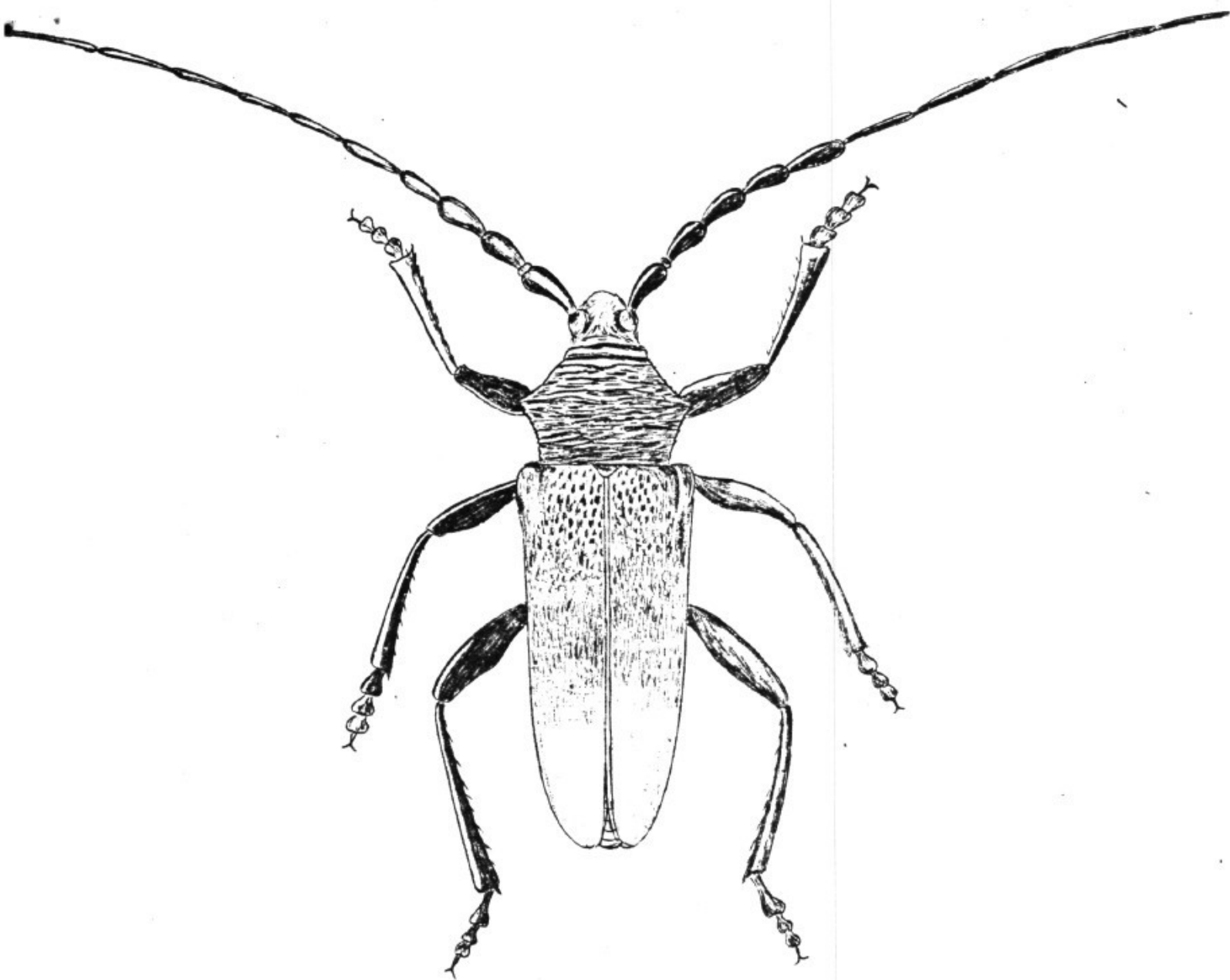

mel i sucre

nº 40

A AQUEST NUMERO HI TROBAREU

- Notícies locals, del que succeeix al poble fins l'hora de tancar el número, per l'O.C.B.

- La sequedat, un cicle d'anys o per sempre ?. Article sobre l'aigua i el seu ús per l'home modern, per Miquel Company Florit.

- Gràfics i taules de pluviometria a Sant Joan a diferents períodes del present segle.

- Requiem pels foravilers, article publicat al nº 32 de la revista " Sa Veu " de Lluçmajor (23- 09-83) i firmat per " En Joan de sa Penya "

- Poema de Na Margalida Estelrich Blanch.

- Estat de comptes final de les festes patronals d'agost de 1.983, per l'O.C.B.

- Ajuntamentades, resum del ple ordinari celebrat per l'Ajuntament de Sant Joan el dia 6 d'octubre de 1.983 per Joan Castre Joan.

MEL I SUCRE, num 40, octubre de 1.983. Bolletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

Local social - C/ Nou -6

Portada - Banyarriquer

Tothom qui vulgui col.laborar que faci de veure algú de l'equip de treball.

Tirada actual 100 exemplars

Depòsit legal - 49- 1.983

Imprimeix - Fot. Bohigas

Preu de venda 100 pts

--- De la marxa que anam, l'any 1.983 se convertirà en l'any més sec de Mallorca en el present segle XX. L'aigua del subsol cada pic és més endins, se pot dir que pràcticament tots els pous de 40 à 50 palms són secs.

--- Darrerament hi ha hagut una sèrie de robatoris pel terme de Sant Joan. No és la primera vegada que denunciem aquest fet, seria necessària una millor vigilància per part de les forces d'orde públic.

--- Se diu que pel mes d'Agost de 1.984 les escoles noves de Sant Joan estaran acabades. L'empresa constructora de Manacor així ho ha assegurat.

--- Per la vigília de les verges hi hagué serenates per diferents indrets de la població de Sant Joan. Per aquests dies bunyols i mel per tots els qui n'han volgut.

--- Al local de la cambra agrària, els caps de setmana hi ha projecció de pel·lícules de cinema per tota la gent que hi vulgui assistir. Això ens fa recordar que per aquests dies fa 5 anys que se va cremar el local del cinema de Sant Joan, i encara ara està igual com va quedar aquell dia.

--- Dia 29 d'octubre va fer un any que morí a Sant Joan el mestre Pagès, el seu record perdura dins molts de santjoaners.

--- La coral de Sant Joan ha tornat començar a assejar per la temporada entrant. Així a lo millor ens podrà prest oferir un concert dels que nos té acostumats.

--- Les orenelles se'n han anat i els tords han arribat, els caçadors se'n han temut i tot són trons.

--- El santjoaner Jaume Sastre ha publicat un nou llibre en prosa titulat " Freixura de porc "

--- Al local de la biblioteca pública municipal s'imparteix un cursat de català a onze alumnes i prest començarà l'escola de pares.

--- Al local de la cooperativa agrícola de Sant Joan i per iniciativa privada se fan unes sessions de gimnàssia a una sèrie d'elements femenins.

La sequedat, un cicle d'anys o per sempre?

Per ses festes de Nadal	Si s'ennigula i no plou
aigo en es pous no hi havia.	sa mala anyada és segura.
Tota Mallorca coeria	Un malalt qui no té cura
un eixut molt general.	es per demés dar-li brou.

1983 du camí de convertir-se en l'any més eixut de tot el segle XX. Si els vents de ponent no duen pluges abundants durant aquest mes de novembre, haurem de pregar a sants i santes que mos facin un miracle.

Es hora d'anàlisi i també de prendre mesures davant aquest succès que s'ha fet sentir de forma inusual i amb una gravitació que mai s'ha via manifestat.

A principis de segle la superfície de reguiu a Sant Joan (per citar un exemple) era de prop de 20 hes., xifra que s'ha vist duplicada actualment degut a la necessitat i demanda cada vegada més gran de l'apreciad líquid a les explotacions horto- frutícoles. Un exemple prou clar potser sia el següent: l'abastiment d'aigua als horts provenia de pous d'un màxim de 25 metres i així tot era suficient per poder passar l'estiu. Actualment les perforacions es realitzen a un mínim de 80 metres en amunt fins a prop dels 200 que ocasionalment sense existir una seguretat de trobar aigua poden ser operacions costoses i desenganyadores. Aquesta aigua que s'extreu de perforacions sol provenir de borses impermeables, producte d'un procés de formació de milers d'anys.

Lo que la mare naturalesa ho produï i conservà durant milers d'anys, l'home ho extreu i consumeix en menys de 50. Si en això hi afegim la gran demanda per a realitzar perforacions que són de l'ordre de més de les que hi ha realitzades, digueu-ne que n'hem de fer de Mallorca.

El pas d'una societat mallorquina d'estructura agrària a una societat de serveis i cada vegada més industrial ha incrementat el consum d'aigua. A Mallorca, l'hostaleria ha estat el principal consumidor,

i en gran mesura aquesta aigua servida als hotels no ha pogut esser reinvertida. Pareix esser que actualment en un terme màxim de dos anys les aigües depurades de Ciutat es podran traslladar a la conca hortícola de Campos.

" Ensenyau als vostros fills, que nosaltres hem ensenyat als nostres: que la terra és nostra mare.

Tot el que li ocorre a la terra li ocurrerà als fills de la terra.

Si els homes escupen al sòl s'escupen a sí mateixos "

Cap indi Seattle

El consum domèstic o casolà s'incrementa no solament amb l'augment de població sinó més bé amb l'augment de nivell de benestar social. A n'aquest apartat i associat amb l'antedor el fenòmen urbà de les ciutats ha exigit una demanda d'aigua superior a la planificada i molt sovint amb xarxes de sumistre bastant deteriorades. Es el cas de Ciutat de Mallorca. Als pobles grans com Manacor, Inca, Pollença, el consum d'aigua ha exigit fer perforacions per tot arreu i en alguns casos com a Pollença i Campanet s'ha racionat el sumistre per hores.

Fins ara hem observat la demanda per consum domèstic d'aigua, i en el pròxim bolletí estudiarem els factors determinants de la sequedat provocada per acció directe de l'home sobre la naturalesa.

Miquel Company Florit

- Tronades a darrers d'octubre, any de neu.
- Si la Mare de Deu plora, l'hivern és fora, i si riu, lluny es s'estiu.
- Si pes novembre trona, sa collita serà bona.
- Es fred d'octubre, mata l'oruga.
- Després d'una ventada, sol ploure.
- Solen deixar records espantosos octubres que comencen tormentosos.
- Quan ve Sant Andreu, o'aigua o neu.

Eloqis a la naturalesa

" La barbàrie és ignorar la natura".

Montaigne.

" L'art, la glòria, la llibertat es mustien, però la naturalesa sempre permaneceix bella".

Lord Byron.

" Dins tots els somnis més bells,
l'home no ha sabut
mai inventar res que
sia més hermós que la naturalesa".

" En el cor de tots els hiverns
viu una primavera palpitant,
i darrera del vel de cada nit
ve una àiba somrient".

Lamartine.

Kahlil Gibran.

" Totes les arts són una imitació de la naturalesa".

Sèneca.

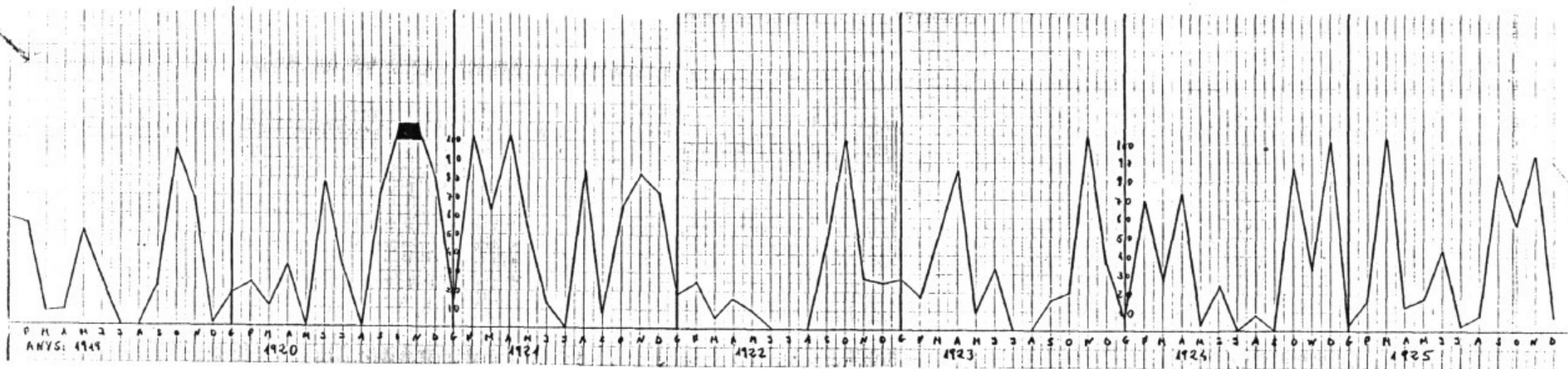

SERVICIO AGRONÓMICO
DE BALEARES

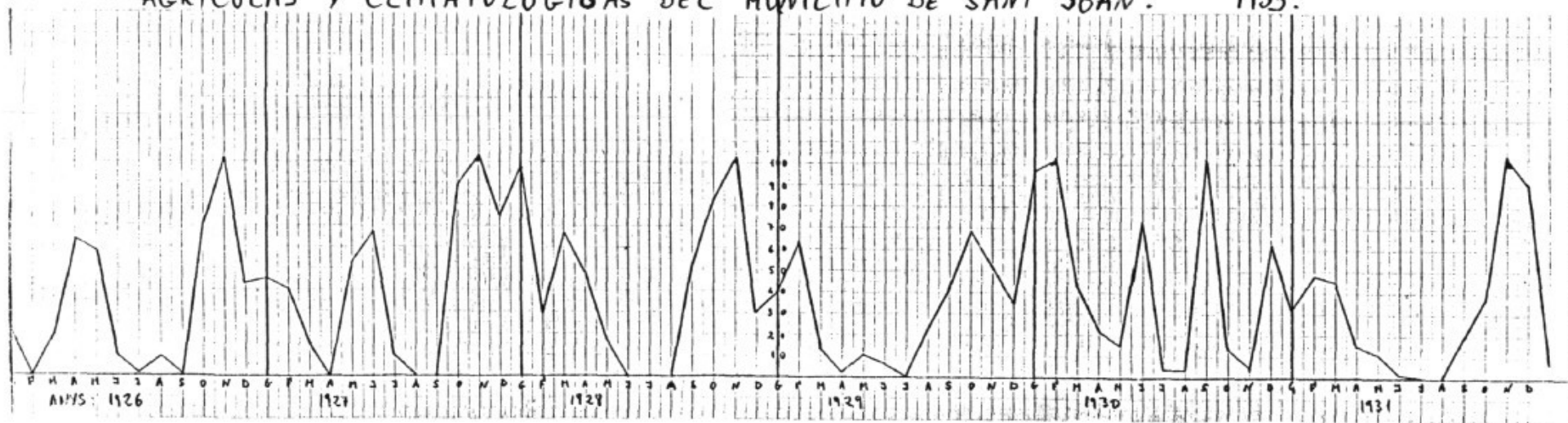
DATOS DE INDOLE SOCIAL-AGRARIA

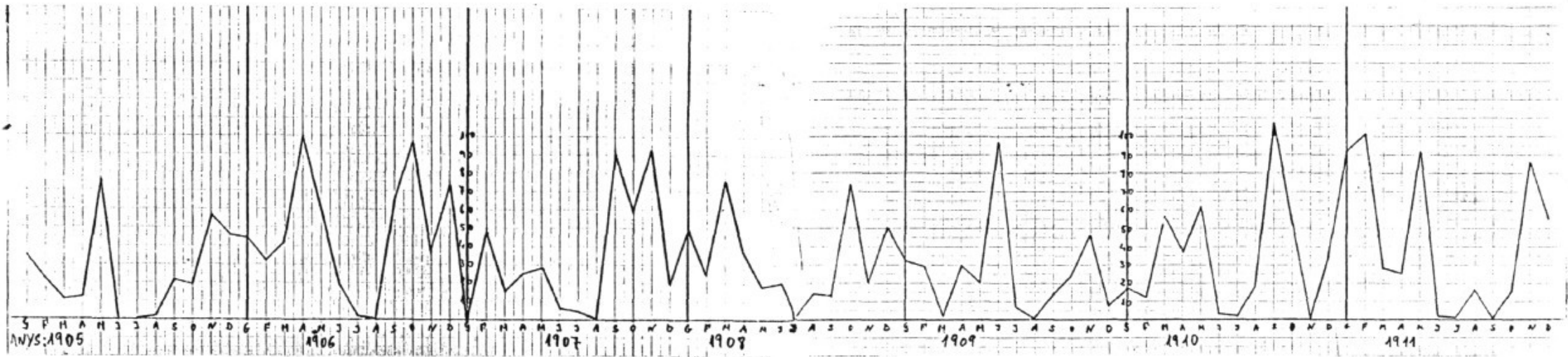
POBLACIÓN Y ASOCIACIONES		PROPIEDAD	
Número de habitantes.	2260	Fincas en secano menores de 1 Ha. . . .	1250
» » jornaleros.	50	» » » 20 Has. . . .	3085
» » obreros fijos	25	» » » 100 Has. . . .	45
» » labradores propietarios.	615	» » » 500 Has. . . .	3
» » labradores sin propiedad	22	» » » mayores que 500 Has.	0
» » propietarios vecinos	637	Fincas en regadío menores de 1 Ha	25
» » propietarios forasteros	630	» » » 5 Has. . . .	3
Sindicatos	1	» » » 10 Has. . . .	0
Comunidades de labradores		» » » 100 Has. . . .	0
Otras Asociaciones		» » » mayores de 100 Has.	0

10 de Julio de 1930
El Accto.
Antoni Olive

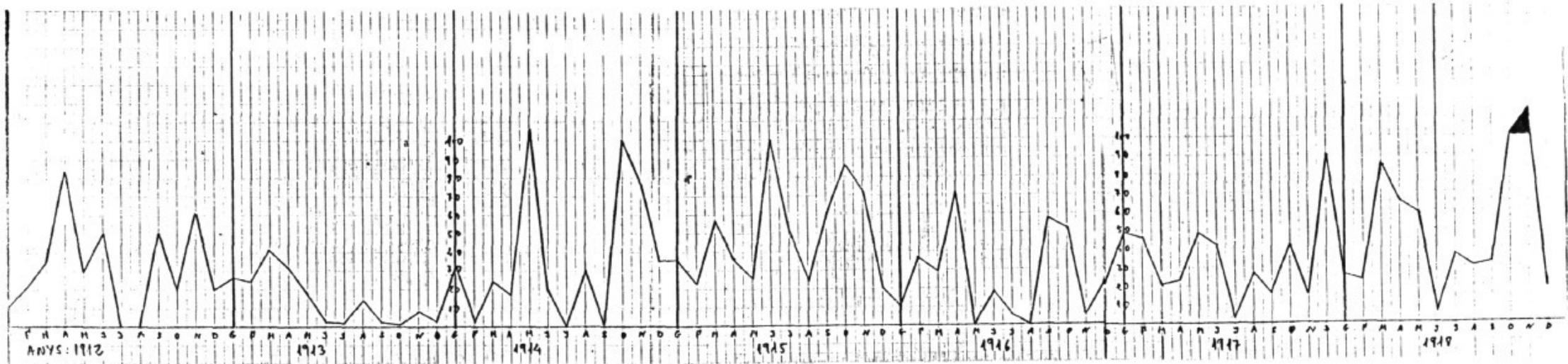

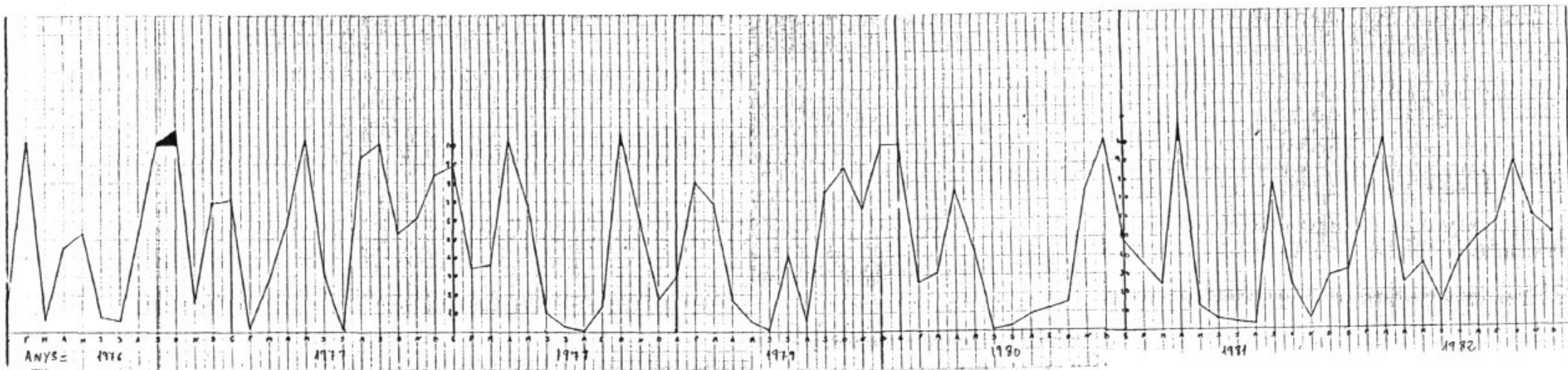
LES TONALITATS MES MARCADES SIGNIFIQUEN QUE PLOU MÉS DEL PUNT DE RETENCIÓ DE L'AIGUA D'HUMITAT PER PART DE LA TERRA. HI HA EXCES D'AIGUA. LES XIFRES MARquen ELS 100 mm. PER A. DADES EXTRETES DE L'OPUSCLE DE L'AMO ANTONI DES CALDERERS TITULAT: "CONDICIONES AGRÍCOLAS Y CLIMATOLÓGICAS DEL MUNICIPIO DE SANT JOAN" 1933.

TAULES DE PLUVIOMETRIA A SANT JOAN DURANT EL PERÍODE. 1905 - 1931

Taula pluviomètrica del municipi de Sant Joan del període 1976- 1982.

- Mitja pluviomètrica a Sant Joan : 600 mm.
- Més d'una tercera part de les pluges cauen en les messos de setembre, octubre i novembre.
- Temperatura mitja a Sant Joan : 17°C.

REQUIEM PELS FORAVILERS

Ara que la collita d'enguany (d'un mal any) està replegada, a falta no més de les ametles i garroves, crec ha arribat el moment de reflexionar seriosament damunt la situació en que es troben els nostres pagesos i l'agricultura en general, tan a causa de la pertinax sequia que ja dura tres anys consecutius, com per l'escalada imparable dels preus dels pinsos que amancen acabar amb qualsevol activitat remadora, ja sigui tradicional (extensiva) o intensiva (granges) ja que tant una com els altres han d'acudir al magatzems per a mantenir al bestiar, davant la manca de recursos propis. D'altra banda no es cap secret per a ningú l'empobriment a que han arribat els foravilers degut a la carestia dels jornals i dels progrés

sius augments a que estan sotmesos tots els costos de producció, la qual cosa fa que el pervindre de la pagesia es vegi negre del tot.

Diuen els entesos que el que fa falta, es modificar les estructures agràries i adequar-les a les noves tècniques de cultius que a altres indrets molt mes avançats que noltros practiquen. Falta saber però quines estructures s'han de canviar, perquè el que passa, segons la meua opinió, es que hi ha una manca absoluta d'estructures. En aquest país nostre tot s'improvisa, mai no ha existit una mínima planificació en res, i així ens va. ¿Vos pareix per tant que justament serà l'agricultura tan deixada de la mà de Deu com està la que comenci planificant? Bo ja crec que ho seria però ... En voleu una mostra de lo planificat que està tot?

Idò vet aquí que per a mantenir la nostra ramaderia, hem d'importar de l'extranger la major part de les matèries primes (blat de les indies, ordi, soja, etc.) les quals s'han de pagar amb divisses (DOLARS) Be, fins aquí normal. El que necessitam i no tenim s'ha de comprar. Ara, el que no es tan normal és, que el bestiar que mantenim amb aquestes matèries importades, ens sobri i per tant l'hem de malvendre en el mercat interior per baix del seu preu de cost. D'exportar no se'n pot parlar, perquè a part de que les nostres estructures sanitàries diuen molt que desitjar, sobre tot comparades (ara que està tan de moda) amb les del mercat comú, gairabé tots els països de la nostra area tenen excedents. No seria doncs mes pràctic i econòmic planificar les produccions i adequarles al consum interior?. Per de pronte s'estalviaria una suma important de divises i al mateix temps s'evitaria arruinar els productors.

Per altre part, una política de subvencions ben encaminada i dirigida a incentivar els cultius dels que som deficitaris, evitaria moltes d'importacions amb el consegüent estalvi de divises i un millor aprofitament de l'espai cultivable.

Lot això que he exposat, seria una gran ajuda per resoldre la crisi de la pagesia, però, no tingue por que no ho faran, perquè a ningú amb certa responsabilitat de govern l'interessa res que tingui relació amb foravila, convé mes deixar morir lo nostre i portar de fora tot el que faci falta. Es mes comode i endemés algú pot omplir-se les butxa-

ques. El pagès es víctima desde fa molts anys d'una política totalment enfrontada en els seus interessos, duita a terme per tots els governs que hem patit fins ara i que seguim patint a pesar "del cambio", de que tant nos parlaven els que ara governen durant la campanya electoral, i ara preocupats només perquè no augmentin els preus dels queviures que compra la mestressa de casa, i sense cap mena de miraments pels interessos dels productors d'aquests mateixos queviures que s'estàn enfonsant a marxes forçades sense que ningú mogui un sol dit per evitars-ho.

Del que si s'ha preocupat el govern es de posar les contribucions al dia, d'augmentar el preu del gas-oil (donant per tapar boques una subvenció que faria riure si no fos perquè els pagesos fa temps que han perdut les rialles), de posar l'electricitat pels nuvols "porque hay que situar los precios al nivel de los costos reales", però sense renunciar als impostos que graven el consum d'energia, amb lo qual s'ha aconseguit que no hi hagi cap finca que sia rentable, tant si es de reguiu com de seca, i que tampoc ho sigui la ramaderia, aquesta darrera enfonsada degut als preus, (casi sempre posats a capritx dels intermediaris) i de la competència que es fa desde la Península on no suporten el cost de l'insularitat i endemés, per tal de defensar el seu mercat, ens fan fer de FEMER on si aboquen els excedents, la majoria de vegades de dubtosa qualitat, contant per això amb l'inestimable ajuda dels hotelers poc escrupolosos, que per tal de tenir sanetjats beneficis se'n obliden de la qualitat i col·laboren a l'extinció dels productes mallorquins condenant-los a la misèria.

Mentres tant, on son els valedors dels pagesos?. On s'ha d'anar a protestar per exemple d'unes contribucions, posades als ametlerars fa 50 anys (però actualitzades) quant els arbres estaven a punt de donar el rendiment òptim i ara ja son vells i n'hi ha mes de la mitat de morts, i els vius no donen fruit suficient per a mantenir-los.

Que fa per exemple la Càmera Agrària? És de veres l'òrgan consultiu i assessor que pertoca?. Quina classe d'informació dona?, i en cas de tenir aquesta informació es preocupa de que arribi al pagès o per contra, es limita a exposarla a la post d'anuncis de les seves dependències?. Ne podran dir que el pagès no es preocupa com pertoca de les seves coses, però es que es pot demanar més a un colectiu marginat a tots els estaments de l'administració, i que endemés d'un nivell cultural mes baix te una edat mitjana de més de 55 anys. Pensau que en aquesta edat s'ha perdut s'il.lusió i ses ganes de lluitar, i les noves generacions en fugen de foravila, se'n van a cercar altres ocupacions mes rendables, perquè, digaume: En sabeu molts de pagesos d'edats compreses entre els 18 i 30 anys?. De jornalers m'atreviria a dir que no n'hi ha cap, i els propietaris deixen les finques abandonades i se'n van a ocupar els més diversos llocs de feina, vos podria enomenar desde el que fa de maleter a l'aeroport, fins a l'empleat de banca, passant pel taxista i el xofer d'autobus.

Resumint i per acabar, si no hi posa remei qualcú prest, ens quedarem sense pagesos, amb les finques abandonades i com que tot-hom aspira a un lloc de feina a l'oficina o a la fàbrica, entre altres raons, per cert ben comprensibles, perquè es fa menys feina i a l'ombra i es poren gaudir vacances i 14 pagues a l'any i no es fan mes de 40 hores a la setmana, per això es que no vos ha d'estranyar si un dia qualsevol vos

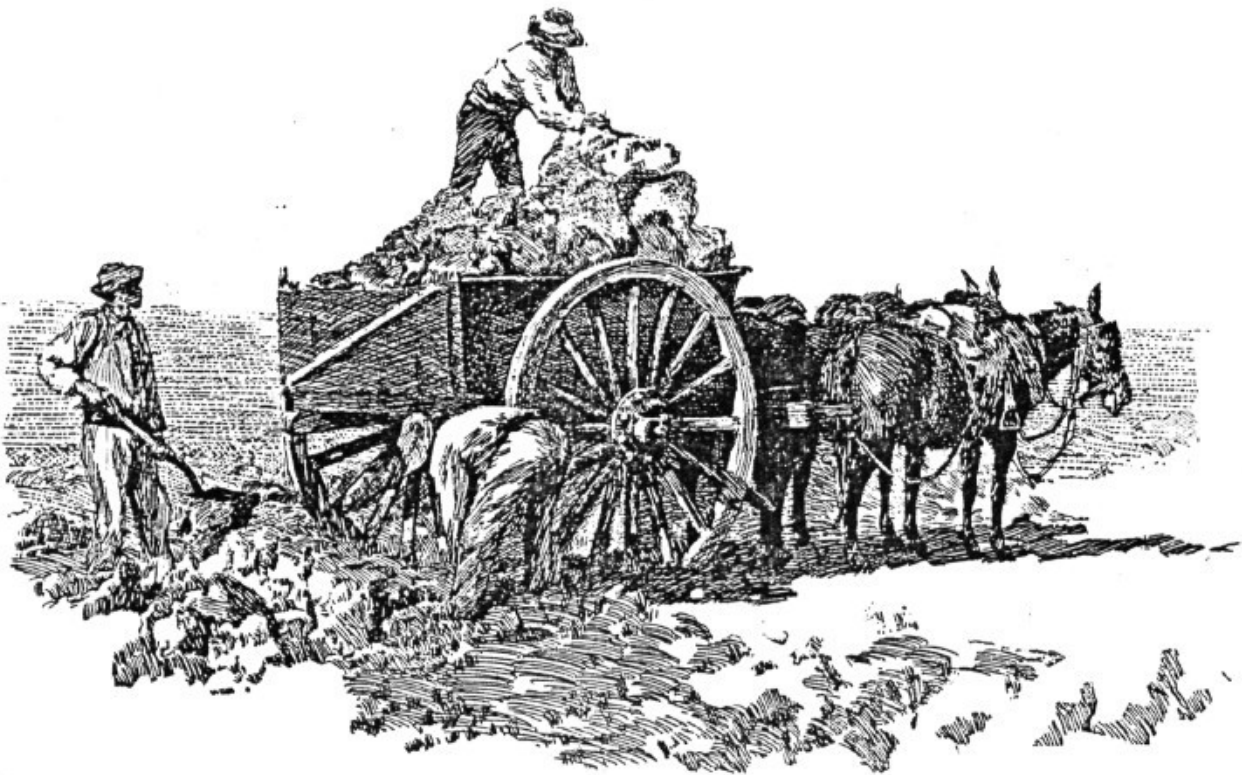
que sa llet d'ametlles l'han de fer de petròli o que a tal o qual escorxadador han hagut de sacrificar porcs, o bous o xots de plàstic, ni tampoc vos sorprengueu massa si un dia en el restaurant quant aneu a dinar vos facin present que vos poren servir una ensalada de quartilles amanida amb tinta de tampó, i de segon una sopa de bolígrafos o un aguiat de peces de recanvi de cotxe. Això no serà mes que, ha arribat es dia que es foravilers s'han cansat de veres de fer feina per no res o com es diu popularment: " DE FER ES NEGOCI D'EN PEIX FRIT".

I es que sa societat de consum mos ha arribat a fer oblidar que de la terra en surt tot, i ja l'hi porem donar les voltes que volguem, tant mateix mes prest o mes trat s'haurà d'arreglar, esperm que qui pertoqui se'n adoni abans de que no tengui remei.

Aquest article fou publicat al nº 32 de la revista "Sa Veu", de Lluçmajor, i es firmat per "En Joan de sa Penya".

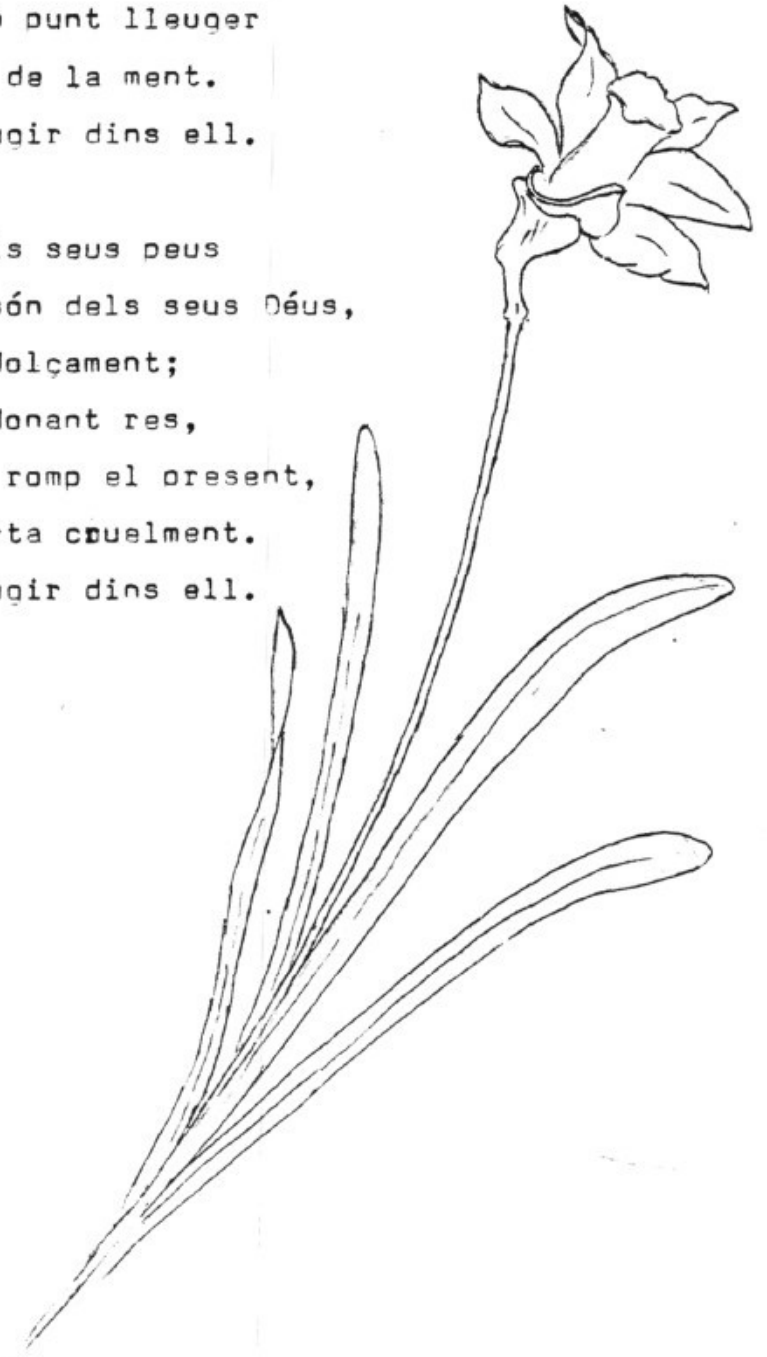
(23-09-83)

Beses l'aigua, remous el vent,
estrenys el cel i es torna paper
i surgeix amb l'alenar del temps,
aquell moment que ja es torna mel;
no aquantarà més: és nuu i desert,
més el vel d'hivern el torna gel.
El cor empeny, vol fugir dins ell.

Enyorança, un desig immens
per tornar al sol, trobar la pell
que has perdut amb somnis, pensaments.
Trobar claror a un dia de neu
i no veure més que un punt lleuger
viatjant per l'herba de la ment.
El cor empeny, vol fugir dins ell.

Trobes vida i cors als seus peus
trepijant flors que són dels seus Déus,
li ofereixes el cor dolçament;
ell, rencorés, no perdonant res,
t'espenya el tresor, romp el present,
la llibertat s'ha morta cruelment.
El cor empeny, vol fugir dins ell.

ESTAT de COMPTES FINAL de les FESTES PATRONALS d'AGOST del 1.983.-

- Per 1.500 programes d'actes	13.130`-
- Per repartir els programes	1.300`-
- Per 80 paquets de paperí	13.200`-
- Jornals per endiumenjar els carrers	12.000`-
- Pòliza d'assegurança pel personal encarregat d'endiumenjar.	540`-
- Arreglar clots d'uns carrers (amb motiu de les carreres).	9.500`-
- Teines de fusteria (escaletes, cadafal)	4.835`-
- Jornals per treballs personals i de transport	15.150`-
(llimpieza i transport de materials)	
- Lloguer de cadires, taules i valles	25.519`-
- Per vuit (8) cadires desaparegudes	6.400`-
- Transport de cadires i taules	9.000`-
- Lloguer d'un escenari (tres dies)	32.000`-
- Material elèctric i instal·lar-lo	5.925`-
- Per vuit trofeus, cinc balons i obsequis de natació	38.490`-
- Per vint-i-dos (22) premis per les Carreres Ciclistes	55.900`-
- Programes de les Carreres Ciclistes	3.000`-
- Permis de la Federació per les Carreres Ciclistes	5.830`-
- Al col·legi d'Arbitres (per les Carreres Ciclistes)	5.900`-
- Focs artificials	91.193`-
- Organització de l'"Exposició d'Artistes Locals"	2.970`-
- Actuació de la Banda de Cornetes i Tambors	2.000`-
- Concert de la Banda de Música de Muro	50.000`-
- Actuació "Grupos de Bailes Regionales"	30.000`-
- Lloguer d'altaveus per la "Velada Folklorica"	15.000`-
- Actuació del "Grup de Teatre Cucorba"	45.000`-
- Dues actuacions del DIMONI	8.000`-
- Sonades de les XEREMIES	16.000`-
- Sortides dels "CABESUDOS"	5.000`-
- Servei de dues ambulàncies a la carrera D'auto-cross	12.000`-
	<u>TOTAL pessetes 530.882`-</u>

Notes.-

- Aquesta relació està fetxada el mes d'octubre de 1.983, i signada per "EL DEPOSITARIO", amb el consentiment de la comissió d'Hisenda.
- Com tots recordareu l'acte anomenat "Exposició d'Artistes Locals" fou organitzat per gent de l'O.C.B. de Sant Joan.

A J U N T A M E N T A D E S

Resum del Ple Ordinari celebrat per aquest Ajuntament el dia 6 del mes d'octubre de 1.983.

Començà el ple a les 9,45, hi assistiren tots els regidors.

Els punts de l'ordre del dia foren aquests, i es resolgueren així:

1) Lectura i aprovació si pertoca de l'esborrall de l'acta anterior.

Llegida i aprovada per unanimitat. El regidor sr. Mora elevà una enèrgica protesta pel que va considerar un incompliment de l'acta a un punt de les Festes Patronals, cosa que el sr. batle s'apressar a tallar explicant-li que una cosa es la redacció de l'acta de la sessió, i una altra cosa és que es compleixin o no els acords que figuren escrits, per tant aquesta protesta l'havia de formular el sr. Mora al capítol de Precs i Preguntes. Com és de suposar, no hi va haver temps per questionar aquesta pregunta.

2) Donar compte de la presa de possessió de la Secretaria d'aquest Ajuntament.

Es va donar compte per part de la Presidència de la presa de possessori del càrrec de secretari per part de Josefa Aguilar Chordá, fou llegida l'acta pertinent, i es desitjà sort i bona gestió a la nova secretaria.

3) Proposta d'inclusió d'obres dins el Pla d'Obres i Serveis de 1.984.

Es tractava de decidir quines obres s'han d'incloure dins el pressupost, per encarregar els avant-projectes a fi de cursar la petició (econòmica) al Consell Insular).

Després de llargues discussions es perfilaren tres qüestions:

a.- Adecentament de places.- Es donà prioritat a la plaça d'Es Camp, anomenada per altres "La Plaça Nova", ja que encara no té nom.

b.- Camins rurals.- S'acordà de demanar una subvenció per arreglar un dels que encara queden fora asfaltar dins el nostre terme.

c.- Sol.licitar una ajuda d'un 25% per dur a terme el Projecte de Clavegueram de la "zona B", ja que pareix esser que sortirà un poc més cara que la "zona A". Aquesta subvenció es demanaria a efectes de igualar el cost per habitant, es a dir, que el que hagin de pagar els usuaris de la "zona B", sigui el més equiparat possible al que varen pagar els usuaris de la "zona A" al seu dia.

Va intervenir el sr. Company recordant al consistori que Sant Joan es un poble d'economia eminentment agrícola, i que com a tal, havíem de cuidar un poc més els camins rurals.

4) Petició al MOPU perquè arregli la carretera de Sant Joan - Petra.

Devant la poca consideració d'aquest organisme amb les carreteres de l'interior, l'Ajuntament de Sant Joan, conjuntament amb el de Petra, cursà petició al MOPU perquè arregli la carretera que els comunica.

5) Acord de la recepció de l'obra de lluminat Públic.

Segons marca la Llei, s'efectuà la recepció definitiva de l'esmentada obra.

Es deixà constància a l'acta de la queixa del consistori en ple de

vent les deficiències que han presentat les bombetes (tornen blanques i després s'apaguen), que p-reix esser son d'una partida defectuosa. Comunicà el sr.batle que es fan les gestions oportunes per que el fabricant reposi gratuïtament les bombetes inutilitzades per aquesta raó.

6) Retribucions dels funcionaris per 1.983.

Es tractava d'actualitzar les retribucions del personal administratiu.

Davant el desconeixement total de la qüestió per part de la majoria dels corporatius, decidí la comissió d'Hisenda, i decidí de pagar als funcionaris de l'Ajuntament el mínim estipulat per la llei, per la qual cosa passen a esser, al parèixer, uns dels funcionaris mes mal retribuïts econòmicament de l'illa.

7) Ratificar l'acord de la CMP (Comissió Municipal Permanent) damunt una indemnització en concete de casa-habitació per la nova secretària.

Vista la impossibilitat que l'Ajuntament proporcionàs una casa a la nova secretària. (segons marca la llei), s'acordà de donar-li una indemnització mensual de 10.000 ptes. efectives a partir del mes de setembre. Tot això segons la llei que marca aquestes coses.

8) Adecentament extraordinari del Cementeri Municipal amb motiu de la festa de Tots Sants.

Com podem suposar es tracyava de tenir el cementeri adecentat per a Tots Sants.

El regidor J.Sastre demanà si no era suficient el servei normal de neteja per mantenir el cementeri net i presentable durant tot l'any, no solament per a Tots Sants; el sr.batle explicà que el servei normal no inclueix despeses especials, com poden esser emblanquinar, pintar barres, etc.

Donant-se tots per satisfets, s'acordà en ple emprar la quantitat estipulada al presupost (unes 3 0.000 ptes.) per aquestes feines. i es va delegar un regidor per a supervisar els treballs.

9) Possibilitat d'emprendre la construcció d'un nou bloc de Capelles al Cementeri.

Davant la demanda de places allà d'alt, l'Ajuntament se plantejà la possibilitat d'obrir una llista de preinscripció per Capelles i nínxols, i si hi ha demanda suficient, procedir a la construcció.

El sr.Costa considerà necessari que l'Ajuntament es quedi unes quantes places en propietat, amb fins benèfics.

El sr.Sastre explicà que estava totalment d'acord amb la construcció de nínxols, però no veia massa la necessitat de les capelles, i que si es feien s'havien de tenir en compte dos punts importants: evitar al màxim l'especulació, i posar un impost especial per la superior quantitat de volun ocupat per les capelles.

El sr.Nora va intervenir també per demanar que el futur bloc de capelles si es construeix, es fagi a un indret que no espenyi l'estètica i no tapi la vista.

10) Precs i preguntes.

Sr.Batle.-

- Sugeri en primer lloc que els precs i preguntes que s'efectuassin fossin dirigits als delegats de cada comissió, o als regidors interessats.

- Informà que havia estat concedida una subvenció a un grup de veïns de Sant Joan, per a realitzar una Obra Comunitària, l'allargament del carrer Mestre Mas, fins al camí de Sa Bastida.

Sr. Mesquida.-

- Va intervenir el sr. Mesquida per demanar quins doblers hi havia per a repartir entre els regidors, essent informat per la secretaria de que aquests doblers sumen la quantitat de 335.930 ptes., comptada a partir del en què prengué possessori el nou consistori.

Sr. Sastre.-

- Va començar la seva intervenció agraint al sr. President de la Corporació el petit canvi introduït al sistema d'intervenció de paraules i d'emissió de vots, fent-ho extensiu a tots els regidors, i no limitant-se, com havia fet fins a la present sessió, als portaveus. Al mateix temps el felicità per aquesta iniciativa.

- Reincidint damunt el tema del canvi dels noms d'alguns carrers de Sant Joan, dedicats a uns personatges i situacions clarament determinats, ("Plaza de Franco", "Calle de los Caidos Por Dios y por la Patria"...), essent informat per el sr. batle de que això era competència de la Comissió de Cultura, de la qual el regidor es segon vocal.

- Demanat informació damunt un curset de Català. C. Costa informà que l'Ajuntament ho tenia contractat amb radio ECCA, i que el curset començaria en breu si hi havia la matrícula suficient.

- Demanat al consistori reconsideràs la periodicitat dels plens ordinaris, per considerar que un ple cada dos mesos es massa poc, ja que i els regidors que no estan dins la permanent estan casi totalment desconeguts de l'Ajuntament, Contestà el Batle que s'havien de respectar uns acords presos a una sessió anterior per la majoria dels regidors, i que hi havia que tenir en compte també la molta feina que tenen ja els presidents de comissió i els membres de la permanent. El regidor va manifestar comprendre totalment les raons del sr. batle, no obstant això va mantenir el seu prec perquè es fes un ple cada mes.

- Sol.licitant a la presidència que estudiàs la possibilitat de que una vegada acabades les sessions es donàs un torn de paraula a les persones del públic, a l'objecte de fer més directa la seva intervenció a les tasques del consistori.

- Suggerint a la comissió d'Interior notificàs a l'organisme oficial pertinent de la perillosa situació de la confluència dels carrers Palma-Mayor-Mestre Mas, ja que la seva senyalització es presta a confusió.

Sr. Mora.-

- Damunt el plaç d'entrega dels Ordres del dia de les sessions plenàries. El sr. batle va passar la pregunta a la secretaria, que informà que els plaços son de 24 hores abans per les sessions ordinàries, i de 48 per les extraordinàries.

- Damunt el coneixement per part del públic i regidors "rassos" dels acords de la C.M.P. Fou informat per part de la presidència que els regidors podien assabentar-se dels acords de la C.M.P. mitjançant els seus representants, i si no en tenien el sistema era el mateix que el del públic, i només podien llegir les actes ja aprovades, sense poder participar encap acord, a no ser que disposassin dels favors de qualcun dels integrants de la comissió.

S'acabà el ple un poc passada la mitja nit.